

عنوان مقاله:

تحلیل ساختار فضایی شهری با تاکید بر بعد جمعیتی رویکرد ریخت شناسی شهر چندهسته ای. مطالعه مورد: شهر تهران

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 8، شماره 30 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی حسینی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

احمد پوراحمد - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران

کرامت الله زیاری - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در قرن بیستم، گرایش‌های اولیه تمرکززدایی و تغییرات در فناوری اطلاعات، حمل و نقل و ارتباطات منجر به تغییر ساختاری عمده ای در شهرها شد و روند الگوی تک‌هسته‌ای را که به اشتغال در مرکز تجاری شهر (CBD) تمرکز داشت، متوقف ساخت. هنوز درک روشنی از اینکه آیا شهر چندهسته‌ای، پایدار یا به لحاظ اقتصادی رقابت پذیر هست یا نه، وجود ندارد. هدف از این پژوهش، تحلیل ساختار فضایی شهری با تاکید بر رویکرد ریخت‌شناسی شهر چندهسته‌ای بر اساس الگوی فضایی کانون‌های جمعیتی شهر تهران است. از مساله واحد ناحیه‌ای قابل اصلاح [1] (MAUP) برای تعیین واحد فضایی تحلیل استفاده شد. روش‌های مورد استفاده خودهمبستگی و آمار فضایی، مدل چندهسته‌ای اسمال و سانگ و روش Cut-Off بود. نتایج حاصل از ارزش شاخص موران برای سه دوره مقادیر مثبت و نزدیک به یک است می‌توان نتیجه گرفت که توزیع فضایی جمعیت تهران دارای خودهمبستگی فضایی است و توزیع خوشه‌ای دارد. نتایج تجربی تحلیل Cut-Off، شیب‌های تراکمی و آمار فضایی نشان داد شهر تهران از الگوی تک‌هسته‌ای فاصله گرفته و در حال تبدیل شدن به یک ساختار چندهسته‌ای است. [1]*. Modifiable Areal Unit Problem

کلمات کلیدی:

ساختار فضایی شهری، شهر چندهسته ای، ریخت شناسی، جمعیت، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/886045>

